

[Koføed.]

pelse af kønssygdommene, ej heller at vi er imod lovforslaget som sådant, men jeg synes, vi vil rejse det spørgsmål her, om ikke tiden er inde til, at vi lægger dette ind under den almindelige sygdomsbekæmpelse og ikke betragter disse sygdomme som epidemiske sygdomme, som er særlig vanskelige at bekæmpe, men som sygdomme, der kan bekæmpes på normal vis. Som jeg sagde i min indledning, er en af årsagerne til udbredelsen af kønssygdommene nok, at helbredelsen er så relativt enkel og ikke kræver den store behandling. Som der var en læge, der sagde til mig forleden, er det i realiteten sådan, at man i dag slipper hurtigere af med en kønssygdom end med en influenza, og så kan man stille spørgsmålet, om man skal have en særlovgivning på dette område.

Jeg vil anbefale en grundig udvalgsbehandling.

**Edele Kruchow:** På det radikale venstres vegne kan jeg give tilsagn om en velvillig behandling af lovforslaget.

De foregående ordførere har været inde på de forskellige årsager, der kan være til denne beklagelige stigning i tilfælde af kønssygdomme, og jeg skal afholde mig fra at komme ind på disse analyser.

Til gengæld vil jeg give en stærk tilslutning til ministerens beslutning om iværksættelse af en oplysningskampagne. Jeg regner også med, at vi kan få enkeltheder om denne oplysningskampagne frem i udvalget, da jeg mener, at de former for oplysning, der kan blive tale om på dette område, kan have meget stor betydning for virkningerne, som jo gerne skulle føre til færre tilfælde.

Jeg vil også gerne her sige, at vi tror ikke i det radikale venstre, at forslaget om, at pligten til at anmelde en smittekilde ikke lovfæstes, skulle betyde vanskeligheder i smitteopsporingen. Vanskelighederne ligger, så vidt jeg har forstået, i, at nogle smittede ikke kender navnet på den smittebærer, det drejer sig om. Derfor er vi interesseret i nøjere oplysninger om, hvorledes den smitteopsporingspligt, som efter lovforslaget pålægges offentligt ansatte visiterende læger, skal praktiseres, nu da sædelighedspolitiet som bekendt ikke eksisterer mere.

Lovforslaget, som også vi ser i sammenhæng med det lige behandlede lovforslag om

embedslægeinstitutionerne, skal jo også virke på amtsbasis, og vi ser velvilligt på tanken om, at planlægning og organisation af sygdomsbekæmpelsen overlades til amterne. Det er også muligt, at det kan føre til, at nogle af de tanker, hr. Koføed omtalte, hvorefter denne sygdomsbekæmpelse kan indgå i almindelige praktiserende lægers praksis, kan realiseres. Det vil jeg også gerne straks give tilsagn om at jeg er parat til at se velvilligt på.

**Poul Dam:** Det er en gang imellem ganske interessant at foretage nogle arkæologiske studier i lovgivningen. Den lov, som nu foreslås afskaffet, loven fra 1947, bærer stadig væk tydelige spor af, at den var en revision af loven om bekæmpelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte, og det lovforslag, der foreligger her, har endnu nogle rester af det gamle, altså dette, at man regnede med, at den veneriske smitte udelukkende havde at gøre med glædespigerne, som det hed i de gode gamle uskyldige tider.

Det er, som om man har svært ved at erkende situationen, som den rent faktisk er, nemlig at udbredelse af kønssygdomme meget mindre er et professionelt anliggende i vore dage, men foregår langt mere på amatørbasis, at det altså er noget, der foregår inden for ganske store kredse af den ganske almindelige ungdom. Det hænger sammen med mange ting, nogle af dem er nævnt, én ting vil jeg gerne tilføje, fordi der er blevet sagt det modsatte tidligere: overtroen på, at det er så frygteligt let at blive behandlet, medfører en større letsindighed. Det er nemlig kun rigtigt, at det er let at blive behandlet for en gonorré, hvis det er en af de normale stammer af bakterier, det drejer sig om, som ikke er resistente, men vi har de resistente stammer, hvor behandlingen er ganske overordentlig besværlig, lige så besværlig, som den var i gamle dage, inden man opfandt de antibiotiske midler.

Dette, at der her er tale om et virkelig alvorligt ungdomsproblem, et ungdomsproblem, som i nogen grad er tilsløret af statistikken her, fordi man har en gruppe i statistikken, der hedder 20-44 år — det ville se helt anderledes ud, hvis man havde delt dem op i aldersgrupper — gør, at jeg tror, det er meget vigtigt, at man sætter ind på oplysningsarbejdet, og nu har jeg altså til